

17. června
Bl. Václava Drboly a Jana Buly, kněží a mučedníků
památka

MŠE

Společné texty o více mučednících (s. 691) kromě vstupní modlitby.

Vstupní modlitba

Bože, tys posílil ve víře blahoslavené kněze Jana a Václava,
když trpělivě snášeli soužení.
Na jejich přímluvu, prosíme, dej,
abychom ti vždycky zůstali věrní
a tak překonali všechna protivenství.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije
a kraluje po všechny věky věků.

Bohoslužba slova

Mdr 3,1-9; Žl 126,1-2ab.2cd-3.4-5.6; Ev. Jan 12,24–26 (Lek V)

Modlitba nad dary

Shlédni, Bože, na dary,
které klademe na oltář,
a dej ať povzbuzeni příkladem blahoslavených Jana a Václava
slavíme památku utrpení tvého Syna
s vnitřní usebraností a oddanou zbožností.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Modlitba po přijímání

Působením svátosti, kterou jsme přijali,
při oslavě blahoslavených mučedníků Jana a Václava,
rozmnož v nás Bože, svou milost,
abychom se z jejich statečného zápasu učili
trpělivě překonávat zlo
a radovat se z vítězství dobra.
Skrze Krista, našeho Pána.

LITURGIE HODIN

DRUHÉ ČTENÍ

Z encykliky *Veritatis splendor* svatého Jana Pavla II., papeže, o některých základních otázkách morálního učení církve

(AAS 85 (1993), str. 1133-1228, č. 91–93; český překlad: Zvon, České katolické nakladatelství, Praha 1994)

Mučednictví jako vrcholné svědectví o pravdě

V Novém zákoně se setkáváme s mnoha svědectvími *Kristových následovníků*, počínaje jáhnem Štěpánem (srov. Sk 6,8–7,60) a apoštolem Jakubem (srov. Sk 12,1n.), kteří zemřeli jako mučedníci, aby vyznali svou víru a lásku k Učiteli a nezapřeli ho. Následovali tím Pána Ježíše, jenž před Kaifášem a Pilátem „*vydal slavnostní svědectví*“ (1 Tim 6,13) a potvrdili tak darováním vlastního života pravdu jeho poselství. Nesčetní jiní mučedníci raději přijali pronásledování a smrt, než aby modlářsky zapálili kadidlo před císařovou sochou (srov. Sk 13,7–10). Odmítli dokonce i jen předstírat takovou modloslužbu a dali tak příklad, jak se má plnit povinnost zdržet se třeba i jediného konkrétního skutku, jenž protičečí lásce k Bohu a svědectví o víře. Svojí poslušností, jako sám Kristus, svěřili a odevzdali svůj život nebeskému Otci, tomu, jenž je mohl od smrti osvobodit (srov. Žid 5,7). Církev předkládá příklady mnoha světců a světic, kteří vydali svědectví o morální pravdě a hájili ji až k mučednické smrti. Dali přednost smrti před jediným smrtelným hříchem. Tím, že je prohlásila za svaté, kanonizovala církev i jejich svědectví a potvrdila jako správný jejich názor, že láska k Bohu zavazuje k zachování jeho přikázání i v nejtěžších okolnostech, a že se nesmí od nich ustoupit ani s úmyslem zachránit si tak vlastní život.

V mučednictví, chápaném jako potvrzení neporušitelnosti morálního řádu, září svatost Božího zákona a zároveň i nedotknutelnost osobní důstojnosti člověka, stvořeného k Božímu obrazu a podobě; tuto důstojnost není nikdy dovoleno ponižovat, ani proti ní jednat, třeba i v dobrém úmyslu a bez ohledu na obtíže jakéhokoliv druhu. Ježíš nás velmi přísně napomíná: „*Vždyť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?*“ (Mk 8,36) Mučednictví též dokazuje, jak klamný a falešný je každý ‚lidský význam‘, kterým by měl být ospravedlňován, byť i jen za výjimečných okolností, skutek, který je sám v sobě mravně špatný; naopak, ukazuje ještě otevřeněji jeho pravou tvář: že totiž „*porušuje nedotknutelnost lidské osoby*“, a to ještě více u toho, kdo se zlého skutku dopouští, než u postiženého.¹ Mučednictví je tedy též hlásáním dokonalého ‚lidství a pravého ‚života‘ člověka, jak to dosvědčuje sv. Ignác z Antiochie, když se obrací ke křesťanům v Římě, na místě svého mučednictví: „Bratři, mějte se mnou soucit; nebraňte mi, abych žil, a nechtějte, abych zemřel; dovolu mi, abych dosáhl čisté, ryzí světlo; až tam k němu dospěji, pak

teprve *budu* opravdu člověk; dovolte mi, abych napodobil utrpení svého Boha.“²

Mučednictví je konečně i *zářivým znamením svatosti církve*, věrnost svatému Božímu zákonu dosvědčená smrtí je zjevným hlásáním a misionářským úkolem *usque ad sanguinem* (až do prolití krve), aby zář mravní pravdy nebyla zatemněna v chování ani způsobu myšlení jednotlivců a společnosti. Takové svědectví přispívá mimořádně hodnotným způsobem k tomu, aby se v občanské společnosti, ale ještě více uvnitř samotných církevních společenství neupadlo do té nejhorší krize, která může člověka postihnout, tj. aby *nedošlo ke směřování dobra a zla*, protože tím by se znemožnilo budování a zachování morálního řádu jak u jednotlivců, tak u celých společenství. Mučedníci a v širším pojetí všichni svatí v církvi osvěcují každé historické údobí výmluvným a přitažlivým příkladem života zcela přeměněného září morální pravdy a probouzejí též její mravní smysl. Svým jasným svědectvím, jež vydávají o dobru, jsou živou výčitkou všem, kdo přestupují zákon (srov. Mdr 2,12), takže zaznívají stále aktuální slova proroka: „*Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmu za světlo a světlo za tmu, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké*“ (Iz 5,20).

Je-li mučednictví vrcholným svědectvím o morální pravdě, k němuž je povoláno jen poměrně málo lidí, existuje i jiné důsledné svědectví, které musí být ochotni každodenně vydávat všichni křesťané, a to i za cenu utrpení a těžkých obětí. Vzhledem k mnoha různým těžkostem, jejichž překonávání může věrnost morálnímu řádu vyžadovat i za těch nejobyčejnějších okolností, křesťan je povolán - za pomoci Boží milosti, o niž prosí v modlitbě - aby vynakládal někdy až hrdinské úsilí, při němž ho podporuje ctnost síly, jejímž působením může, jak učí sv. Řehoř Veliký, věřící dospět až tak daleko, že „*miluje obtíže tohoto světa s vyhlídkou na věčnou odměnu*“.³

¹ GS 27. ² *Ad Romanos*, VI, 2-3. ³ *Moralia in Job*, VII, 21, 24: PL 75, 778.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srv. 2 Kor 6,9-10

To jsou mučedníci, kteří zůstali věrní Kristu ve své službě a v hlásání Božího slova; nebáli se hrozeb a chválili Pána. * Krev mučedníků se stává semenem nových křesťanů.

V. Byli považováni za neznámé, a přece byli dobře známi; za umírající, a hle, žijí; jako by nic neměli, a přece všechno vlastní. * Krev mučedníků se stává semenem nových křesťanů.

Příloha

Prosby věřících

Bratři a sestry, povzbuzeni svědectvím blahoslavených Václava Drboly a Jana Buly, kteří zůstali věrní Kristu až k oběti života, předložme Bohu své prosby.

1. Za svatou církev, aby podle příkladu blahoslavených Václava Drboly a Jana Buly věrně hlásala evangelium a přiváděla lidi ke Kristu. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
2. Za papeže, biskupy, kněze a jáhny, aby je Bůh posiloval v jejich službě a aby po vzoru blahoslavených mučedníků zůstávali věrnými pastýři Božího lidu. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
3. Za státní představitele a všechny, kdo rozhodují o životech lidí, aby vždy respektovali pravdu, spravedlnost a důstojnost lidské osoby, za kterou blahoslavení Václav Drbola a Jan Bula položili svůj život. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
4. Za pronásledované křesťany a za všechny, kdo trpí pro víru, svědomí nebo věrnost pravdě, aby v blahoslavených Václavu Drbolovi a Janu Bulovi nacházeli posilu a povzbuzení. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
5. Za nemocné, osamělé, nespravedlivě obviňované a všechny, kdo nesou těžký kříž života, aby zakoušeli Boží blízkost a útěchu, kterou v utrpení nacházeli také naši blahoslavení mučedníci. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
6. Za mladé lidi, které blahoslavení Václav Drbola a Jan Bula s láskou doprovázeli ve své kněžské službě, aby měli odvahu následovat Krista a velkodušně odpovídat na jeho volání. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
7. Za nás zde shromážděné, aby nám příklad blahoslavených Václava Drboly a Jana Buly pomáhal růst ve věrnosti Kristu, jeho církvi a hlasu svědomí. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*
8. Za všechny zemřelé svědky víry, zvláště za oběti komunistického pronásledování, aby spolu s blahoslavenými Václavem Drbolou a Janem Bulou zakoušeli plnost života v Božím království. Prosme Pána. *Kyrie, eleison.*

Bože, tys dal blahoslaveným Václavu Drbolovi a Janu Bulovi sílu vytrvat ve víře až do konce; vyslyš naše prosby a dej, ať i my statečně svědčíme o Kristu ve svém každodenním životě. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.